

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év február 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. november 14. napján kihirdetett KB.I.28/2012/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének (Btk. 348. § (1) bekezdés) **minősíti**.

A vádlottal szemben kiszabott büntetést 80 (nyolcvan) napi tétel, napi tételenként 2.500 (kettőezer-ötszáz) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

A 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) hónapi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést, illetve az egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. november 14. napján kihirdetett Kb.I.28/2012/5. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 150 napi tétel, napi tételenként 2500 Ft pénzbüntetésre ítélte és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az ítélet kihirdetését követően a katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott, és védője fellebbezést jelentettek be, enyhítés iránt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.1259/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet megváltoztatására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, azonban tévesen minősítette a vádlott cselekményét, mivel azt folytatólagosan követte el. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság minősítse a vádlott cselekményét a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének. A bíróság által alkalmazott joghátránnyal, annak mértékével egyet értett, ezért az ítélet egyebekben történő helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott védője írásban is előterjesztette fellebbezésének indokolását. Álláspontja szerint a megállapított tényállás pontatlan, annak kiegészítése indokolt az iratok és a fellebbviteli tárgyaláson felvett bizonyítás alapján az ügyeletes tiszt által átadott hibás bélyegzőre és a beléptetésekkel kapcsolatos adatokra vonatkozóan. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni a vádlott ún. „dics-feny” lapjában írtakat, a parancsnoki jellemzésben foglaltakat, valamint a személyi körülményekre vonatkozóan csatolt okiratokat. A kifejtettekre tekintettel kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a kiszabott büntetés helyett intézkedés alkalmazását, illetőleg - másodlagosan - indítványt tett a pénzbüntetés jelentős enyhítésére.

A védő a 2013. február 19. napján kelt beadványában a fellebbezés indokolását kiegészítette. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a korábban hivatkozottakon túlmenően azt sem vette figyelembe, hogy a vádlott szabadságát követően lépett szolgálatba, ezért nem volt abban a helyzetben, hogy ismerje az átléptető bélyegző megváltozott kódszámát. Az is rögzíthető, hogy kifejezett előjárói kérelem irányult arra vonatkozóan, hogy zökkenőmentesen haladjon a határátkelőhely forgalma - ezt azonban lecsökkentett egy forgalmi sávon kellett végrehajtani. A helyzet visszasságát a vádlott határrendész kollégái is érzékelték, ezért - jelen ügyre és a törvényi büntetésre is figyelemmel - az előjárói sürgetést már nem teljesítik. A személyi körülmények további kiegészítése szükséges azzal, hogy a vádlott nem munkaképes. Állapota későbbi javulásáról az orvosok még nem tudnak nyilatkozni.

A másodfokú nyilvános ülésen a szabályszerűen idézett vádlott, valamint a szabályszerűen értesített védő nem jelent meg. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviseletében eljáró ügyész az átiratában bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt. Nevezettek távolmaradása a fellebbviteli nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ítéletet hozott, melynek során az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a büntetőeljárás szabályokat betartotta, eleget tett törvényben előírt kioktatási kötelezettségének. A szükséges bizonyítást lefolytatta. Ennek keretében a vádlottat, valamint az esetről kivizsgáló jelentést készítő tanút szabályszerűen, a szükséges terjedelemben kihallgatta. Helytállóan rögzítette, hogy a vádlott teljeskörű beismerő vallomását a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása mindenben alátámasztotta, e bizonyítékok alapján a tényállás aggálymentesen megállapítható. Nem tévedett, amikor a tárgyalásra idézett tanúk meghallgatását mellőzte. Az elsőfokú bíróság felolvasással a tárgyalás anyagává tette, és bizonyítékként értékelte a releváns okirati bizonyítékokat, többek között a 6. nsz. alatti kivizsgáló jelentést, a 11. nsz. alatti ügyeletes tiszti jelentést, a 14. nsz. alatti szolgálatszervezési lapot, a vádlottnak a 36. nsz. alatt iktatott szolgálati személyzeti anyagát, és a tárgyalás anyagává tette

az elsőfokú bíróság a a 19. és 23. nsz. alatti kamerafelvételeket tartalmazó DVD lemezeket is.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlott beismerő vallomásra és az említett bizonyítékokra alapítottn, azok helytálló értékelése mellett, helyesen állapította meg a tényállást; az mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául, annak kiegészítésére nincs szükség, további bizonyításnak ezért nincs helye.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban részben tévedett a cselekmény minősítésekor

Az irányadó tényállás szerint a vádlott 2012. február 4. napján 6.00 órától 18.00 óráig a közúti határátkelőhelyen útlevélkezelői szolgálatot látott el, melynek ideje alatt, 08. óra 15 percre - mivel szolgálatba lépéskor nem vette észre, hogy a használni rendelt átléptető-bélyegző hibásan van beállítva - hibás ellenőrző kódszámú bélyegzővel kezelte az utasok úti okmányait. Ezen túlmenően, szolgálati ideje alatt, a kilépő I-es forgalmi sávon összesen 70 alkalommal, melyből 37 esetben ukrán rendszámú gépjármű áthaladását kellett volna alaposan ellenőrizni - az előírások ellenére - nem hagyta el az útlevélkezelői fülkét, csomag és utastér ellenőrzést nem végzett.

Az fellebbviteli ügyész helytállóan utalt rá, hogy a vádlott terhére rótt cselekmény folytatólagos elkövetése megállapításának van helye. A hibás bélyegző ismételt használata, illetőleg az alapos ellenőrzés elmulasztása külön mozzanataiban a rendbeliség megállapítására nincs befolyással, tehát bűnhalmazatot nem képez, figyelemmel arra, hogy a vádlott kötelességszegő magatartásait ugyanazon szolgálati ideje alatt követte el. Ezért a folytatólagosság (Btk. 12. § (2) bekezdés) megállapításának és a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésének megváltoztatására tett fellebbviteli ügyészi indítvány alapos. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a vádlott cselekményét a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálati kötelességszegés vétségének minősítette.

A vádlott és védője által a kiszabott pénzbüntetés helyett intézkedés alkalmazása iránt előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak, a pénzbüntetés enyhítése iránt előterjesztett fellebbezés azonban megalapozott.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és a Btk. 37.§-ában írt büntetési célok elérésére alkalmas jogkövetkezményt alkalmazott, amikor a vádlottat pénzbüntetésre ítélte, azonban a pénzbüntetés napi tétel számát eltúlzott mértékben állapította meg. A vádlott cselekményének tárgyi súlyára is figyelemmel a másodfokú bíróság a pénzbüntetés napi tétel számát 80 napra mérsékelte. A napi tétel összegének törvényi minimumban történő meghatározása megfelel a vádlott személyi jövedelmi viszonyainak. A Btk.87.§ (2) bekezdésében írt enyhítő szakasz alkalmazásával ily módon megállapított pénzbüntetés a másodfokú

bíróság álláspontja szerint alkalmas a büntetési célok elérésére. Az irányadó büntetéskiszabási gyakorlatra, és az elkövetett bűncselekmény súlyára figyelemmel, azonban a pénzbüntetés összegének - rendelkező részben írt - csökkentésén túlmenően, az alkalmazott joghátrány további enyhítésére, büntetés helyett intézkedés alkalmazására a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa nem látott alapot.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. év február 20. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év február 20. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika
bíróügyi ügyintéző